

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. október hó 20. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A pénzmosás büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. március hó 2. napján kihirdetett 7.B.1360/2019/15. számú ítéletét II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú eljárás során helyesen 55.000,- (ötvenötezer) forint bűnügyi költség merült fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék a 2020. év március hó 2. napján kihirdetett 7.B.1360/2019/15. számú ítéletében bűnösnek mondta ki II. r. vádlottat társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont], amiért őt - mint visszaesőt - 2 év szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtön fokozatban kell végrehajtani és e büntetéséből a vádlott legkorábban annak $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett még az elsőfokú bíróság a polgári jogi igényről, az eljárás során lefoglalt tárgyakról és II. r. vádlottat kötelezte a reá eső bűnügyi költség viselésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete I. r. vádlott vonatkozásában a 2020. év március hó 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést II. r. vádlott terhére, a II. r. vádlott feltételes szabadságból történő kizárás érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2020. év április hó 23. napján kelt és ítéltáblára 2020. május 19-én érkezett BF.246/2020/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság II. r. vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó adatokat pontosítsa. Annak az álláspontjának is hangot adott, hogy az elsőfokú bíróság okszerű következtetett a II. r. vádlott bűnösségére és a bűncselekmény anyagi jogi minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelje azt, hogy II. r. vádlott a visszaesést megalapozó elítélésén is túl is büntetett, továbbá a cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el, nem sokkal a korábbi vele szemben kiszabott ítélet jogerőre emelkedését követően. Az elsőfokú ügyei fellebbezésben foglaltakkal egyezően indítványozta továbbá, hogy II. r. vádlottat az ítéltábla zárja ki a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja értelmében. Végezetül pedig szorgalmazta,

hogy a másodfokú bíróság pontosítsa a II. r. vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összegét az iratok tartalma alapján.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezés tartalmából, valamint a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott rendelkezésre vonatkozik, amelynek értelmében lehetőség nyílt az ügynek érdemi tanácsülésen történő elintézésére. A Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálat során megállapította, hogy a fellebbezés irányára tekintettel a Be. 590. § (3) és (7) bekezdéseiben foglalt rendelkezések irányadóak, figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában írtakra is. Ezek alapján a másodfokú bíróságnak a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapította tényállásra alapította, ugyanakkor nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 593. § (3) bekezdése alapján jelentette be az ügyészség.

A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalan megtartotta, és a Be. 565. § (1) és (2) bekezdéseiben rögzített rendelkezéseinek alkalmazásával hozott a vádirati tényállásnak és minősítésnek megfelelő, II. r. vádlott büntetőjogi felelősségét megállapító és büntetést kiszabó ítéletet.

Ugyanakkor a másodfokú bíróság - osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat - az elsőfokú ítélet személyi részét pontosítja e vádlott tekintetében, mivel a II. rendű vádlott előéletével kapcsolatos körülményekre figyelemmel került sor az ügyészi jogorvoslattel érintett rendelkezés felülbírálatára. Az elsőfokú ítélet 3. oldalán -II. r. vádlott korábbi büntetéseinek felsorolásánál -, a 3. pont alatt megjelölt elítéléssel kapcsolatban, a II. r. vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján az ítéltábla rögzíti, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság ott megjelölt ítélete a 2018. év június hó 20. napján kelt és ugyanazon a napon jogerőre emelkedett.

Helyesen mutatott rá arra is a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében elmulasztotta súlyosító körülményként értékelni, hogy II. r. vádlott a visszaesői minőségét megalapozó elítélésén is túl is büntetett előéletű, továbbá ugyancsak súlyosító körülmény, hogy a jelen eljárásban elbírált bűncselekményét, a már vele szemben folyamatban lévő másik büntetőeljárás hatálya alatt követte el, hiszen a fent megjelölt - és a Dunaújvárosi Járásbíróság 12.B.56/2017/10. számú jogerős ítéletével végződött - büntetőeljárás már a 2016. évben folyamatban volt vele szemben.

Ugyancsak helytálló a fellebbviteli főügyészség azon megállapítása, amely szerint ugyancsak súlyosító körülményként kell értékelni azt a tényt, hogy II. r. vádlott az újabb bűncselekményét a vele szemben nem sokkal korábban jogerőre emelkedett ítélet meghozatalát követően valósította meg. Az elsőfokú bíróság a terhelt korábbi büntetéseinek között a 2. számmal jelölnél feltűntette a Körmendi Járásbíróság 6.B.19/2016/65. számú ítéletét, amely határozat a 2017. év január hó 23. napján emelkedett jogerőre, míg a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményét a vádlott - az irányadó történeti tényállásban írtak szerint - a 2017. év elején, illetve a 2017. év február hó 15. napján követte el.

Megalapozott volt az ügyész indítvány abban a részében is, hogy II. r. vádlottat a törvény kötelező rendelkezése értelmében ki kell zárni a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből. A vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó iratok alapján megállapítható - ahogyan ezt a törvényszék is rögzítette

az ítéletében -, hogy II. r. vádlottat a Körmendi Járásbíróság a 2017. év január hó 23. napján jogerős 6.B.19/2016/65. számú ítéletében bűnösnek mondta ki 43 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségében és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntetésében, amiért őt halmazati büntetésül 1 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A jelen ítélettel elbírált bűncselekményeit a vádlott a 2017. január hónap eleje és a 2017. év március hónap 29. napja közötti időszakban követte el.

A Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja értelmében nem bocsátható feltételes szabadágra, akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélték szabadságvesztésre, amit korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése vagy a végrehajthatóság megszűnése előtt követett el.

A fenti törvényi rendelkezéséből megállapítható, hogy II. r. vádlott az újabb bűncselekményét a korábbi ítélet jogerőre emelkedését követően nem sokkal követte el, olyan időben, amikor a büntetés végrehajtása vele szemben még meg sem kezdődött, ezért a fentebb idézett anyagi jogi rendelkezés értelmében a II. r. vádlott a jelen büntetéséből feltételes szabadságra nem bocsátható.

Megalapozott volt az ügyész indítvány a tekintetben is, hogy az elsőfokú bíróság - nyilvánvaló számítási hiba eredményeként - tévesen határozta meg II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét, ezért azt az ítélet tábla az iratok tartalma alapján helyesbítette.

A Fővárosi Ítélet tábla a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg az elsőfokú ítélet törvényes rendelkezéseit helybenhagyta a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával.

Budapest, 2020. év október hó 20. napján

dr. Hrabovszki Zoltán
a tanács elnöke

dr. Németh Nándor
előadó bíró

dr. Halász Etelka
bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1360/2019/15. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.80/2020/8. számú ítéletében írt változtatással II. r. vádlott tekintetében a 2020. év október 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapesten, 2020. október 20. napján

dr. Hrabovszki Zoltán
a tanács elnöke